Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38166
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

tiones hominū nihil ualere [illegible] eo tempore
magis dicē diuinū sibi puenisse refugiū. quando
superbia humane persecutionis inflata est; dūdicau
xiliū. ostendit se adhuc ēē passurū; Addidit & spe
meae. qm hic adhuc spem habemus non remte
nemus. sed cū illis tempus reuelationis eluxerit.
spem reliquimus. quia iā nrm desiderium possidem;
Et redde & illis iniquitatē ipsorū; Id est retribue &
malis secdm uoluntates suae. non sedm illud bonū
qd uident facere nescientes; & in malitia eorū disp de &
eos; Disp de & illos dns dsnr; Nāsic caritas multifariam
uirtutes continet. ita malitia crimina diuersa
complectitur; disp de & illos idē a suo regno fac alienos
LAUSCANTICI IPSI DD; Laus. uocis significat
deuotionē. cantic cū ilaritate mentis. qd in opere
psalmodie utrūq; debet esse. sociatū; Ipsi dd signi
ficat dnm saluatorē. cui laus ista cantat; Nā prin
cipia de ipso canunt. posteriora uō ab ipso pferun
tur; :- :-:-

SENITE pph & a uelut quidā preco
iudicis. gallus aetiae. orantes mutant
ut de somno huius sclī euigilantes. laudes
dno iocunda exultatione confitentur;
uenite illis dicit. quilonge posti sentiunt;
Namquāuis dno non reddamur absentes qui
ubiq; totus est. tamen longe efficimur. cum
actuū nroq qualitatib; submouemur. sic pph & a
dicē. populus hic labis me honorat coq aūt illoq
longe ē ame;